

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Cob/39/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1318206424
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Krišková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2024:1318206424.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Kriškovej a členiek senátu JUDr. Nory Vladovej a JUDr. Viery Malinowskej v právnej veci žalobcu: SANTRADE s.r.o., Na Sychrově 8/975, 101 00 Praha 10, Česká republika, IČO: 261 80 782, proti žalovanému: Remord s.r.o. v konkurze, Karpatské námestie 10A, 831 06 Bratislava, IČO: 47 957 239, v konaní o zaplatenie 48.380 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava III č. k. 25Cb/315/2018 - 101 zo dňa 12.6.2023 takto

rozhodol:

I. Krajský súd v Bratislave o p r a v u j e označenie žalovaného v záhlaví uznesenia Mestského súdu Bratislava III č. k. 25Cb/315/2018 - 101 zo dňa 12.6.2023 tak, že správne znie: „Remord s.r.o. v konkurze, Karpatské námestie 10A, 831 06 Bratislava, IČO: 47 957 239“.

II. Krajský súd v Bratislave uznesenie Mestského súdu Bratislava III č. k. 25Cb/315/2018 - 101 zo dňa 12.6.2023 p o t v r d z u j e .

III. Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Bratislava III uznesením č. k. 25Cb/315/2018 - 101 zo dňa 12.6.2023 výrokom I. konanie vo veci samej zastavil a vo výroku II. určil, že žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania. Súd prvej inštancie v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že žalobou podanou dňa 19.10.2018 sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia 48.380 Eur s príslušenstvom titulom neuhradeného peňažného dlhu na základe Zmluvy o pôžičke zo dňa 17.10.2012. Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 14.01.2020, spis. zn. 37K/53/2019 bol na majetok žalovaného vyhlásený konkurz. Súd prvej inštancie s poukazom na § 47 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácií v znení zákona č. 390/2019 Z. z. účinného od 1.1.2020 (ďalej len „ZoKR“) vyzval správca, ktorý prevzal výzvu dňa 6.4.2022 a žalovaného, ktorý prevzal výzvu dňa 2.4.2023, aby v lehote 30 dní od doručenia výzvy súdu oznámili, či súhlasia s pokračovaním v konaní, pričom títo súhlas s pokračovaním súdneho konania nedoručili. Súd prvej inštancie aplikoval § 47 ods. 1 a 4, § 206j ZoKR v spojení s § 144 a § 145 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), pričom uviedol, že boli splnené podmienky vyššie citovaného ustanovenia § 47 ods. 4 ZoKR, teda správca v určenej lehote nevyjadril s pokračovaním v konaní súhlas a zároveň pokračovanie v konaní nenavrhol ani dlžník. Tieto skutočnosti majú za následok, že nastali účinky späťvzatia žaloby. Súd prvej inštancie preto konanie zastavil.

2. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 256 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP, § 257 CSP. Súd prvej inštancie skúmal zavinenie na zastavení konania a uviedol, že v danej veci sa jedná o okolnosť, ktorá nastala bez toho, že by niektorá zo strán sporu vyvinula procesnú aktivitu v civilnom sporovom konaní, ktorá by viedla k zastaveniu konania, čo malo za následok nepoužitelnosť § 256 CSP. Účinky späťvzatia žaloby sú v prejednávanej veci dôsledkom zákonnej úpravy riešenia majetkového stavu strany sporu, ktorá je v konkurze, a ktorá, ako ani jej správca, nesúhlasila s pokračovaním v konaní,

príčom ako už bolo uvedené, súd v tomto prípade nie je oprávnený skúmať dôvody späťvzatia, keďže jeho účinky nastali zo zákona. Súd prvej inštancie preto pristúpil v prejednávanej veci k aplikácii § 257, pretože mal za to, že stav, ktorý v konaní nastal je výnimočný a vyvolaný zmenou právnej úpravy, je dôvodom hodným osobitného zreteľa, pre ktorý žiadnej zo strán nárok na náhradu trov konania nepriznal.

3. Proti tomuto uzneseniu podal žalobca odvolanie doručené súdu dňa 07.08.2023, v ktorom uviedol, že podáva „blanketové odvolanie“. Žalobca odvolanie doplnil na výzvu súdu podaním doručeným súdu dňa 30.10.2023, odovzdaným na poštovú prepravu 26.10.2023. V doplnení odvolania uviedol, že uznesenie napadá v oboch jeho výrokoch z dôvodu, že nebolo vydané v súlade so zákonom a vec bola nesprávne právne posúdená. Žalobca poukázal na to, že bol súdom prvej inštancie vyzvaný, aby sa vyjadril k možnému späťvzatiu žaloby, pričom ako nezastúpený účastník konania z cudzej krajiny žiadal súd prvej inštancie o upresnenie výzvy. Súd prvej inštancie však svoju výzvu nespresnil a ani neurobil žiadne iné vhodné opatrenia (napr. ustanovenie opatrovníka alebo advokáta), taktiež ho nepoučil o možnosti účasti na konkurznom konaní, aj keď sa súdu prvej inštancie pýtal. Má za to, že § 47 ods. 4 ZoKR nemôže byť aplikovaný v prípade, kedy je dlžník žalovanou stranou, ale len ak je dlžník žalobcom. Podľa žalobcu je aplikácia uvedenej právnej úpravy za situácie, kedy je dlžník na strane žalovaného, neprípustná a neudržateľná a v rozpore s požiadavkou rovnosti strán konania. Pánom sporu má byť žalobca, nie správca úpadcu a rozhodne nie dlžník v pozícii žalovaného. Žalobca navrhuje, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil alebo zmenil a v konaní pokračoval.

4. K odvolaniu sa vyjadril žalovaný prostredníctvom správcu konkurznej podstaty, uviedol, že sa s napadnutým uznesením súdu prvej inštancie stotožňuje. Žalovaný namieta nesprávny výklad § 47 ods. 4 ZoKR žalobcom, predmetné ustanovenie je potrebné vykladať s poukazom na Dôvodovú správu k zákonu č. 390/2019 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, tento novelizoval § 47 ods. 4 ZoKR do podoby, v ktorej sa nachádza v platnom a účinnom znení. Zákonodarca explicitne vychádza z toho, že sa môže jednať o konanie, kde dlžník vystupuje ako aktívne legitimovaný subjekt alebo ako pasívne legitimovaný subjekt, a teda následok neudelenia súhlasu (späťvzatie žaloby) nastáva aj v prípade, keď je dlžník pasívne legitimovaný subjekt. Žalovaný žiada odvolací súd, aby napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne.

5. Ďalšie vyjadrenia neboli doručené.

6. Podľa § 224 CSP, súd kedykoľvek aj bez návrhu opraví v rozsudku chyby v písaní a počítaní, ako aj iné zrejme nesprávnosti. O oprave súd vydá opravné uznesenie, ktoré doručí subjektom konania.

7. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

8. Podľa § 44 ods. 1 ZoKR, oprávnenie úpadcu nakladať s majetkom podliehajúcim konkurzu a oprávnenie konať za úpadcu vo veciach týkajúcich sa tohto majetku, vyhlásením konkurzu prechádza na správcu; správca pritom koná v mene a na účet úpadcu.

9. Podľa § 47 ods. 1 ZoKR, ak tento zákon neustanovuje inak, vyhlásením konkurzu sa prerušujú všetky súdne a iné konania, ktoré sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu patriaceho úpadcovi. Lehoty v týchto konaniach ustanovené alebo určené počas prerušenia týchto konaní neplynú. Na účastníkov konania, ktorí vystupujú na strane úpadcu, prerušenie konania pôsobí, len ak ide o nerozlučné spoločenstvo alebo o intervenciu.

10. Podľa § 47 ods. 4 ZoKR, v konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadrí s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.

11. Odvolací súd v prvom rade považoval za potrebné opraviť v záhlaví napadnutého rozhodnutia zrejmu nesprávnosť v označení žalovaného, keď zistil, že v písomnom vyhotovení uznesenia súd prvej inštancie označil ako žalovaného správcu konkurznej podstaty. Z obsahu spisu vyplýva, že žalovaným v konaní je obchodná spoločnosť Remord s.r.o. v konkurze, Karpatské námestie 10A, 831 06 Bratislava, IČO: 47 957 23. Vyhlásenie konkurzu na majetok žalovaného nemá ex lege účinok vstupu správcu konkurznej podstaty do konania na miesto žalovaného (úpadcu) a ani z obsahu spisu súdu prvej inštancie nevyplýva, že by došlo k akejkoľvek právnej skutočnosti, na základe ktorej by sa správca dostal v konaní do procesného postavenia žalovaného. Naopak, z napadnutého uznesenia vyplýva, že správca nesúhlasil s pokračovaním v konaní, preto sa nestal účastníkom konania namiesto úpadcu (viď. § 47 ods. 4 veta prvá ZoKR). Ustanovenie § 224 CSP umožňuje súdu, ktorý rozhodnutie vydal, opraviť v ňom aj bez návrhu „chyby v písaní, počítaní a iné zrejme nesprávnosti“. Kým pojmy „chyby v písaní“, resp. „chyby v počítaní“ sú pomerne jednoznačné, je pojem „iná zrejma nesprávnosť“ relatívne neurčitým pojmom. Už vzhľadom na systematickú úpravu nápravy inej zrejmej nesprávnosti spolu s chybami v písaní a počítaní je zrejme, že na jednej strane môže ísť len o také chyby, ktoré sú podobného druhu ako chyba v písaní alebo počítaní, na druhej strane musí ísť svojím obsahom o iné než písárske alebo počtárske chyby, ak k ich vzniku došlo okamžitým zlyhaním mechanickej alebo duševnej činnosti osoby, ktorá sa zúčastnila vyhlásení alebo vyhotovení rozhodnutia (porov. Rc 37/1969). Za zrejmu nesprávnosť v zmysle § 224 CSP treba považovať rozpor medzi obsahom verejnomocenskej autoritatívnej vôle, ktorú súd svojím rozhodnutím v okamihu jeho vyhlásenia (vydania) prejavil chcel a ktorej obsah je z dôvodov rozhodnutia bezpečne poznateľný, a obsahom samotného rozhodnutia ako prejavom tejto verejnomocenskej (autoritatívnej) vôle. Žalovaným v konaní bola obchodná spoločnosť Remord s.r.o., IČO: 47 957 23, s ktorou súd prvej inštancie aj celý čas konal, preto bolo potrebné opraviť zrejmu nesprávnosť v označení žalovaného v záhlaví napadnutého rozhodnutia tak, ako je uvedené vo výroku I.

12. Podľa § 362 ods. 1 CSP, odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

13. Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

14. Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

15. Podľa § 365 ods. 2 CSP, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

16. Podľa § 365 ods. 3 CSP, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

17. Podľa § 373 ods. 1 CSP, ak odvolanie obsahuje odstrániteľné vady, súd prvej inštancie vyzve odvolateľa, aby chýbajúce náležitosti doplnil, a poučí ho o následkoch neodstránenia väd odvolania. Súd nevyzýva na doplnenie odvolacích dôvodov.

18. Podľa čl. 4 ods. 1 Základných princípov CSP, ak sa právna vec nedá prejednať a rozhodnúť na základe výslovného ustanovenia tohto zákona, právna vec sa posúdi podľa ustanovenia tohto alebo iného zákona, ktoré upravuje právnu vec čo do obsahu a účelu najbližšiu posudzovanej právnej veci.

19. Podľa § 380 ods. 2 CSP, na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok, prihladne odvolací súd, aj keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené.

20. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

21. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd v zmysle § 34 CSP po oboznámení sa s obsahom spisu súdu prvej inštancie, po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

22. Odvolací súd z obsahu spisu súdu prvej inštancie zistil, že napadnuté uznesenie č. k. 25Cb/315/2018 - 101 zo dňa 12.6.2023 bolo žalobcovi doručené 18.07.2023, v uznesení bol súdom prvej inštancie riadne poučený o náležitostiach odvolania. Lehota 15 dní na podanie odvolania začala žalobcovi plynúť dňa 19.07.2023 a posledným dňom lehoty bol deň 02.08.2023, kedy žalobca odvolanie podal na poštovú prepravu. Napriek poučeniu súdom prvej inštancie o náležitostiach odvolania žalobca podal tzv. blanketové odvolanie, v ktorom uviedol výlučne vetu, že podáva „blanketové odvolanie“. Následne žalobca doplnil rozsah a dôvody svojho odvolania na výzvu súdu prvej inštancie až podaním doručeným súdu dňa 30.10.2023, odovzdaným na poštovú prepravu 26.10.2023, teda po uplynutí zákonnej lehoty na podanie odvolania.

23. Odvolací súd považuje postup odvolateľa (a aj súdu prvej inštancie) za nesprávny, v rozpore s výslovným znením § 365 ods. 3 CSP, podľa ktorého možno odvolacie dôvody meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania, t. j. v posudzovanej veci len do 02.08.2023. Odvolaciemu súdu sú známe z rozhodovacej činnosti rôzne názory týkajúce sa možnosti dopĺňania odvolacích dôvodov po uplynutí lehoty na podanie odvolania, ktoré prevažne vychádzajú z právnych názorov formulovaných úpravou opravných prostriedkov v Občianskom súdnom poriadku, avšak je toho názoru, že Civilný sporový poriadok možnosť tzv. blanketového odvolania nepripúšťa. Ak odvolateľ neuvedie odvolacie dôvody už v odvolaní, najneskôr však v lehote na podanie odvolania, nie je možné ich doplniť neskôr, bez ohľadu na to, že bol na daný úkon vyzvaný (nesprávne) súdom. Odvolací súd poukazuje na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/64/2019, 4Cdo/39/2021, 5Obdo/23/2018, ale aj 4Obdo/7/2023), z ktorých vyplýva, že ustanovenia § 365 ods. 3 CSP a § 373 ods. 1 CSP je potrebné vykladať vo vzájomnej súvislosti, pretože sa týkajú tej istej situácie - dopĺňania odvolacích dôvodov. Súdy nemôžu vyzývať na doplnenie odvolacích dôvodov odvolania, v ktorom tieto dôvody chýbajú úplne. Zároveň platí, že odvolateľ môže dopĺňať odvolacie dôvody len do uplynutia odvolacej lehoty. Preto pokiaľ v odvolaní odvolacie dôvody úplne absentujú, je možné ich doplniť len do uplynutia odvolacej lehoty. Ak sa totiž § 365 ods. 3 CSP vzťahuje na situácie, keď odvolanie obsahuje aspoň jeden odvolací dôvod, rovnako sa musí vzťahovať aj na situáciu, kedy odvolanie neobsahuje žiadny odvolací dôvod. Odvolací súd sa s uvedenými závermi plne stotožňuje a z uvedených dôvodov potom neprihliadol na odvolacie dôvody predložené žalobcom po uplynutí lehoty na podanie odvolania podaním doručeným súdu dňa 30.10.2023, odovzdaným na poštovú prepravu 26.10.2023, keď lehota na podanie odvolania mu uplynula dňa 02.08.2023.

24. Odvolací súd dáva do pozornosti, že otázka tzv. blanketového odvolania a rozdielneho rozhodovania v jednotlivých senátoch Najvyššieho súdu SR v tom, či je možné uviesť odvolacie dôvody proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie aj po uplynutí odvolacej lehoty na odvolanie s poukazom na ustanovenie § 373 ods. 1 CSP v korelácii s § 365 ods. 3 CSP, alebo nie, bola už vyriešená Veľkým senátom Najvyššieho súdu SR, a to v Uznesení z 8.11.2023 sp. zn. 1VCdo/2/2023, publikovanom v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 5/2023 pod č. R 61/2023, z ktorého vyplynul jednoznačný záver, že: „Odvolacie dôvody v sporovom konaní je potrebné uviesť, prípadne ich doplniť v lehote na podanie odvolania. Aj v prípade tzv. blanketového odvolania je odvolací súd povinný z úradnej moci rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku).“

25. Vychádzajúc zo záverov citovaného uznesenia odvolací súd preskúmal ex offa blanketové odvolanie žalobcu len v rozsahu, či boli splnené procesné podmienky (§ 380 ods. 2 CSP). Procesné podmienky konania, ktoré je potrebné vyvodiť z ustanovení Civilného sporového poriadku sú právomoc súdu (§ 3 a nasl. CSP), príslušnosť súdu (§ 12 a nasl. CSP), neexistencia prekážky začatého konania (litispendencia

§ 159 CSP), neexistencia prekážky právoplatne rozhodnutej veci (rei iudicatae § 230 CSP), procesná subjektivita (§ 61 a nasl. CSP), spôsobilosť strany samostatne konať pred súdom (procesná spôsobilosť § 67a nasl. CSP), zrozumiteľnosť a úplnosť žaloby (§ 127, § 132 CSP), povinné zastúpenie (§ 90 CSP) a podmienka splnenia poplatkovej povinnosti vyplývajúca zo zák. č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov. Odvolací súd nezistil nesplnenie žiadnej z uvedených procesných podmienok, pre ktorú by súd prvej inštancie vo veci nemohol konať a rozhodnúť.

26. Odvolací súd z vyššie vysvetlených dôvodov potom neprihliadol na odvolacie dôvody predložené žalobcom po uplynutí lehoty na podanie odvolania, podaním doručeným súdu dňa 30.10.2023, aplikujúc čl. 4 ods. 1 Základných princípov CSP podľa § 380 ods. 2 CSP preskúmal napadnuté rozhodnutie len v rozsahu splnenia procesných podmienok a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne a preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, ako je uvedené vo výroku II.

27. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. V odvolacom konaní bol žalobca plne neúspešný, preto by žalovanému v súlade s § 255 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP patril nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný si však v odvolacom konaní nárok na náhradu trov neuplatnil, ani v obsahu spisu mu vznik žiadnych trov nevplýva, preto v súlade so zásadou procesnej ekonomie odvolací súd o trovách odvolacieho konania rozhodol tak, že žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. Ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov konania nepriznáva (Uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. 2. 2018, sp. zn. 7Cdo/14/2018).

31. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 veta druhá CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii.

Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).